

FİLTRESİZ

Deniz Ocakaçan

FİLTRESİZ

Deniz Ocakaçan

SOLuCAN FANZ.in - 6

Filtresiz

Deniz Ocakaçan

Kapak Tasarımı

Aşkın Yücel-Ebru Kaplan

Kapak Uygulama

Aşkın Yücel

Baskı ve Cilt

Fotokopi-Isısal Cilt

1. Baskı: Güz 2013-İstanbul

IABN(International Abnormal Book Number): 272-004-000-D

mucahyat@gmail.com

mucahyat.tumblr.com tuzlusukutlesi.blogspot.com

<http://solucanfanz.in>

FİLTRESİZ

Deniz Ocakaçan

*ıçime akan gözlere,
gizem'e!*

boğaz'da sürgün

üstüne kefen bağlanmış bir kayık yüzüyor
akşamdan kalma bir akıntının üstünde yalnız
bir şairin aksini toplayan bulutlar batıyor
karanlığı çalan bir ay elbisesi doğuyor kansız

yeşil örtüsünden soyunuyor saklı kıvrımları
kıyılarının mürekkebi akıyor gerdanından
kuzeyden beyaz bir iklim göç ediyor
gözleri inci tanelerinin söndürdüğü bir şamdan

gazete kağıtlarına sarılı aşıklar kıpırıyor
bir yük mevsimi geçecekmiş boğazdan
manşetten seferberlik haberleri veriliyor

üstüne kefen bağlanmış bir kayık yüzüyor
akşamdan kalma bir akıntının üstünde yalnız
sonbahardan sonraki bahar kürekleri
göğü kuşların yanına götürüyor kansız

resmi merciler merasime hazırlanırken
gecesini çuvala koyan hırsız ilan ediliyor
bir eski vapur müzenin halatlarını koparıırken
güneşi görmek isteyen kurşuna diziliyor

üstüne kefen bağlanmış bir kayık
usulca gözden kayboluyor

deadline

dolapta biraz peynir biraz süt
kafanda tekrar eden bir sözcük
kapağı açıp kaparsın
odana gider hatırlarsın
dolaba döner
bakarsın
peynir mi süt mü sözcük mü
kafanı kaşır kaçarsın
sarap yasak oflarsın
kağıda döner
karalarsın
başka sayfa alır
rahatlarsın
kafanda dökülen süt
dolapta biraz sözcük
kapağı açar bakarsın
peyniri dikersin
oh der içeri geçersin
kaldığın yeri kaybeder
yalnızlık dersin
patron cebindedir
rahatlarsın
amaaaan bee en çoğu
yapamazsın
ceketini alır çıkarsın
kuş gibi bir bara konarsın
patron parmağını ısırır
burası dünya değil mi
konuşacak birileri mutlaka vardır

...(yerçekimsiz)

Kurşuni yüzü sararıyor binaların
Dudaklarının pervazında sonbahar
Gözleri kaldıramıyor gövdesini
Karşısında hayallerine asılı bir duvar

Terli konuşmaları uçuşuyor sokağın
Çatılarda serin bir suskunluk var
Rüyasından bir melek uzanıyor gökyüzüne
Kanatlarının altında yavru martılar

Kulakları açılmıyor kilitli kapıların
Ardında dostluğa komşu dedikodular
Kaçırıyorlar tilsimini yaşamın
Her şeyi duyuyor infaz edilmiş anılar

Tül perdesi yırtılıyor odasının
Teninde tuz oranı yüksek bir rüzgar
Eksikten kaçıyor kirpikleri insanın
Yine de kıyısından dökülüyor sırlar

Gözlerini bağladım dün gece yolculuklarımın
Sokak lambaların beynimin içine vuruyor
Sana gelmeyi reddediyorum
Adımlarım bağımsızlığını ilan ediyor

bir gece/gölgesinde

Dişlediğini gördüm bir balığı gözyaşının
Doğa puslu gözlerine dağılıyordu
Avcı Narkissos'un yüzü mızrağının ucunda
Kendine saplanan bir girdaptı bu

Yarisını kestiğim bir aynaydı oysa baktığın
Hangisinde kaybolduğunu düşünürken sen
Yerküre gün geçtikçe ısıyordu
Buzul çağında türümü yitiriyordum ben

Avucumda şehvetin kayıp kordinatları
Terli rüyaların haritaları
İzini kaybederken çılgınlığının
Ekho'yu çağırıyordu duvarlarım

Çıgıllıkların gırtlakımı parçalıyordu
Dudaklarında elim kanlanıyordu
Kıskanç meleklerin kanatları
Yerime çakılıyordu

Tatminsiz derslerin ertesinde çürüyen bedenler
Yatağıma gömülürken
Morgazm çıgıllıkları tabutu deliyordu
Aşkın ötesi berisinden çeyizini düzüyordu
Gelinliği kefeniydi çıplaklığının
Sandıkta birisi ölüyordu

SON

sınırsız izin kullanan bir komünist gibi
-dünyadan-
hiç gelmemiş olanı kadehine doldurmuş içer gibi
-dünyada-
boşluklarla dolduruyor kendini,

şiri
-dünyasız-
canı çıkmış kelimelerini bahçesine gömmüş gibi

---

suskun

---

hayaline kurulmuş emekli bir militan şimdi
kötülüğün girdaplarından uzak
öylece
yorgunluğunun üstüne uzanarak

---

durgun

---

sesi
ne deli ne deha halbuki
kazınacak bir toprak değil ki üstündeki
sadece

---

rüzgar
biraz da

---

dalga
belki
ama en fazla
kendisi
yani kısaca;

---

ondaki.

sektörel yalnızlık

Kim
Korniş
olmak ister ki
perde olmak varken
ya da çivi
matkaba ne oldu hani
vardı ya darbeli
musluk şekilsiz
şimdi pornografiktir onun tamircisi
kaçırmasın ahlakını
boşver
at herkesi de
kullanma musluğu da
otur öyle
toz ör
kazak olsun
yaslan üstüne
yatak olsun
bilmem ki bu ev akılsız mı
yoksa bakımsız mı ?
Uykun da var
haydi iyi sabahlar

aşkın giyotin hali

Ben sana hayal;
-çatılara çıksak...
Sen bana gerçek;
- zaten çatıdayız,
ne olur çıkmasak
biz bu aşkı
ayın ilk dördünde
sıfırlasak
yani
ben;
“bir
delilik...
biraz
da
gevezelik...”

iki ucu keskin bir bıçak

yani
sen;
“bir
-sus-
ne olur
biraz da
çirkin kalsak”

besbelli bir rüya

suretim
şafak vakti
suretine
ifşa

ben sana gerçek;
-çatıdan
düşersek!
sen bana hayal;
-çoktan düştük
ne olur artık düşünmesek!

Besbelli bir kabus
Kalbinden sürgün bir sokak
Taşlarına tasma kokusu
-sinik-
Çukurlarında asırlık boyunlar
-silik-

Ben;
Rüyasında bacaklarını unutmuş
Yatalak bir gezgin
Gökyüzüyle arası
İki metre yirmi santim
Altmış kiloluk bulutlar
Geçiyor başından

Ve
salavat
getiren
ölü
bir
cellat
korkulu
gözlerinden
haber
veriyor
bıçak yağmurumu
sırrına erememiş
vişne çürüğü dudak
olsun!
sen yine de o isimsiz semtin
has bahçelerinden
bana
bu aşkın
olmazlarını anlat!
biliyorsun
ne de olsa
taşın altındadır
vuslat

“...onlar doğal olarak hissederlerdi, biz doğal olanı hissediyoruz.”
f.schiller

çürük şiir

çeyiz sandığında ipek işlemeli zaman geçidi
çengelinde ölü çocuk eli
zabıta tezgahlarında büyüyen kaçak metropoller
plastığe göç taşıyan göğüs
üzüm bağlarında tarihi geçmiş bir süs
ilüzyonun içinden gecen kördüğüm bir kervan
yol üstü çöp çorbası
daldım köşesinden
bir at kışnemesi gırtlığımda
çürük keyif meyveleri kasa kasa
düş-tüm
sedyeden acile servis odalara
göç-tüm
güneş laciverde bulananda
ışık demetlerimde kırmızı mavi siren sesleri
zorunlu baskın kokusu
korsan karşılaşmalarımda
üto-plastik toplar kale dışı
komün alın yazı getiren ada
burada
‘takas’a tamamlar ölçü kendini
biçimsiz bir makasa bırakır kaderini
düzen-boz ağlar küresel
şair ölüsü kokuyor dünya

nice yıllara

sessizliğe hecelenir zaman
boşalır öfke nöbetleri
bilinmeze takıntılı gün
yırtılır derinden
beşinci mevsimdir
kaldırımda kesik arzular
sustukça bulutlar kimliksizleşir
bordo akıntularla süslenir yeni yıl
ölüm, yaşamla kesişir
kayıp bir figür bıyıklarını burkar
siyonist kurşun sesleri
çocuktur henüz
gözlerini cinler basar
fısıldaşan merak
boşalan baş dönmelerinde
sorusu kayıp bir cevap
dökülür dudak dudak
hediye paketinde gözyaşları
yanağında kuru bir yanak
deşilir mide
bağırsaklarımdan ölü çocuklar ayıklanır
milyonlarca kurt sayarım
ölmem de kanıma ağzımda yer açarım
dumana karışır
uzaklardan yakın bir memleket
mum ışığında neşter
çığlıkları yastık
altımda boğarım

ben öldürdükçe acıyı
inadına bir doktor
kalbime bir isim işler
işledikçe işler
uzaklardan yakın
kulağım ellerinde
özlem kokar acısı
hissederim
kazınır gölgem
uzaklardan yakın
bir 'filistin' hecelerim

yarım ay

yarısı hep doludur artık şarap şişesinin
sonunu bildiğinden ürkek
göz yaşına bırakır ağrısını
sokaktan hep birileri geçer
ömründen geçmez ama kimse
dili tutulur
sonunu bildiğinden belki de

yarısı hep doludur artık bedeninin
soyunsa kışkıkları çıkartır annesi
yatağı koca bir boşluktur
bildiğinden olacak
yardıma çağırılmaz güneşi
elini uzatsa şimdi birisi
ölü bir eldiven sarılır kalbine
yas tutamadığındandır
yarısı hep yaşar yine de

'bir zamanlar' diye başlayan
cümleleri mühürler sohbeti
boş tarafı okşar şişesini
kime sarılsa yalandır artık
o gülen küçük kadının rujunu
aynasından kazıyamaz bir türlü

hırsız mıdır
uğursuz mudur
niye yarısı susar her konuşmasının
yasta mıdır
yastık da mıdır düşleri bu adamın

yarısı hep boştur aslında şarap şişesinin
kimseler de geçmez sokaktan
birisi ömründen geçer sadece
karanlık bir dünyadır
eskimeyen bir gülüşle
gözleri aydınlanır

ama hırsızdır
ama uğursuzdur
kalbine gömdüğü bir düşle
bacakları kırılır
yalnızdır
ne annesini duyar
ne de babasını
boşluğa yuvarlanır
kırık bir kadehle
geceye kanını karıştırır

pera'da aşk

Kallavi sokağının camlarından baktık
Terkedilmiş kafesler raflarına dizilmişti
Büyük Londra oteli'nin dışındaydık
Ellerimizde eski bir zaman dirilmişti

Sabahtı, İstanbul müzayedeye giriyordu
Hırsızlar sis sıkılmıştı Haliç'e
Güvercinler 'Süleymaniye'yi taşıyordu
Kadrajda yavru bir kertenkele

Biz istanbul'un Paris durağındaydık
Yabancı eller geziniyordu saçlarında
Sirkeci'de is kokulu bir zarf açılıyordu
Sahte inciler diziliyordu boynuna

Kallavi sokağının camlarındaydık
Kafesin içinden küçük bir oda kiraladım
Aşkımızdan ufak, istanbul'a uzaktık
Aynada yalnız ikimiz vardık

yasaklı kitap

Tepebaşı'nda bir yağmur damlasısın şimdi
Boynuna iki adet göz çukuru sarılıyor
Sisten bir kayık olmuş adımların
Çatılardan boşalan kan dalgalarını aşıyor
Bir boşluk ki yüzün; dudaklarından yıldızlar düşüyor
Biraz çay, biraz kahve, biraz kapsül
Böyle kurutulmuş çiçekler bize yakışmıyor
Göğsünde toprak taşıyorsun sen
Köklerim organlarına yayılıyor
Sisten bir yol olmuş Haliç
Sirkeci'den İngiliz hayaletler geliyor
Yıllar önce kaybettikleri bir cinayet romanını arıyorlar
Sarılmış bacaklarına, kürek çekiyorum
Ellerini ellerimle kaçırıyorum
Seni bulamayacaklar biliyorum
Eyüp'ün sırtlarına demirlemiş beyaz gemileri
Mürettebatını kaybetmiş yaşlı bir denizcinin feneri aydınlatıyor
Sakalları birasının içinde söyledikleri anlaşılmıyor
“Gidelim buradan” diyorsun. “Zaman durunca canım acıyor!”
Asılıyorum küreklere, içimden Karadeniz geçiyor
Soğuk, üşümüyorsun.
Göğüs kabininde soyunuyorum
Öksürüklerin çınlattığı dar odaların dışındayız
Saatler işlemiyor bir türlü
Acını donuyorsun
Daha hızlı olmalıyım
Biliyorum, bir çıkışı var bu yolların
Ellerini ellerimde kaçırıyorum

Sultanahmet'te ezan seslerinin içindeyiz
Gülhane'ye yürümüyoruz
Biz artık pastel boya değiliz
Yeşil bir tülün içindesin
Sırtın beyaz bir atın kamçısı
“Adadan çıkar beni” diyorsun
“Çıkar, durmadan çıkar beni”
İçinde büyüyen bir evren var
Kara deliklerini sıkıyorum ruhunun.
Üstüm başım kabuk bağlamış, kanamaya devam ediyorum
Ellerini bırakmıyorum
İbrahim'in rüyasına girmiş tanrı gibisin
Saçlarında kaldırımlar kıvrılıyor
Uzanıp üstüne, kulağımı koyuyorum.
Sessizliği duyuyoruz.
Durmadan gidiyoruz
Saatler işlemiyor
Avuç çizgilerimi tırnaklarınla çiziyorum
Siyah ojelerin bileklerime çıkıyor
İlerlemeyen bir şehirdeyiz
Üstümüzde ay külleri...
Yanmış bir garım ben; içimde duran bir tren var
Kundaklanmış bir hikâyesin sen; içinde durmuş bir saat var.
Vezüv'ü taşıyorsun ormanlarında
Kız Kulesi'nde patlayıp
Üsküdar'da taş kesiliyorsun.
Masada biraz çay, biraz kahve, biraz kapsül...
İskeleden düşenleri seyrediyoruz.

Kurutulmuş çiçekler arasında kitaplar saklıyoruz.
Seni didik didik ediyorlar
Kalbini aramalarına izin vermiyorum.
Bu cinayeti çözemeyecekler biliyorum

ıslak!

Arıyorum;
Kaldırım ıslak, bank ıslak, çimen ıslak
Tabure ıslak, durak ıslak, istasyon ıslak
Yürüyorum;

Ayaklarım ıslak, ellerim ıslak, cebim ıslak
Sigram ıslak, dumanım ıslak, kelimelerim ıslak
Duruyorum;
Bulutlar ıslak, ağaçlar ıslak , güneş ıslak
Toprak ıslak, yaprak ıslak, rüzgar ıslak
Yatıyorum;
Rüyam ıslak, sırtım ıslak, ciğerim ıslak
Tavan ıslak, pencere ıslak, yastık ıslak
Uyanamıyorum;
Gözlerin ıslak, kirpiklerin ıslak, ellerin ıslak
Boynun ıslak, saçların ıslak, dudakların ıslak
Bir şehirden bir şehire sarılıyorum
Islak ama anlıyor musun
çok ıslak!

aşk 123... dağınık parçalar

düştüm de bir sırrın kademine
bulanarak ufuktan öteye
lastik kokusu çektim
başımın üstüne
çelimsizliğime dokundum
içim gdo dışım organik
yağmur yağınca kayboldum
ışıkçılar hiç uyumaz sanınca
-cumartesi!-
faili meçhul bir fetustum
kutsal iplikleri sökülünce yastığımın
bayılıp bir kedinin patilerine
kaldırım kılığında uzandım
bulantının geçmek bilmez evine
sonsuzluk sanıp basit çizgileri
sarstım hafızamın suni beşiklerini
sallanarak düştüm tepemden
birer birer sayarak zıplayan çitleri

gidenlerin yüzü hürmetine
bir nefes bıraktım
bastırıp da kutuplardan
zoraki bir gülümseme yarattım
stme vazife alıp
uygun adım marş deyince
sıyrıldı ayaklarım
selamımı dünyaya çaktım
bacaklarımı bacaklarına
aşk bitmesin.
gel biz böyle çelimsiz
ortasında gerçeğın

ölü şair esrimesi

Çocukluğunun tahta sandalyesine kurulup
Buz kristalleri üflüyor sessizce
Kör bir kedinin uysallığıyla oturup
Tüylerini kabartıyor yabancı bir esintiye

İncelen kollarında büyüyen benekler
Solucan desenler işliyor kemiklerine
Hastalık kokan kuş tüyü bir anne
Yanaklarının kılıfını değiştiriyor düşlerinde

Arzu koleksiyonunu kaybetmiş zihni
Beyaz bir göl şırınga ederek kızıl kraterlerine
Nedenlerin kıyısından kayıyor
Sözel manzarasından çıkmış dış katmanları
Hissiz bir temasla delerek kabuğunu
Evrenin çekirdeğine ulaşıyor

Mazoşist bir toplamın kurbanlığını yaparak
Evcil bir şiddetle eksiliyor gerçeğin midesinden
Dudağıyla çizdiği yaşam tasvirlerini emiyor
Buğu yapan annesinin memesinden
Bulutları nefesinin tuvali
Sonsuz sayıda imge dizip koynuna
Rengarenk bir mezar taşı asıyor boynuna

tekleşen çiftleşmeler

çürük yumurta kokusu gırtlak
renği yeşile çalan çöp tortusu tırnak
bağırsaklarımda kurt sancısı
bulantımın gargarası dişlerin
kurbaga dilimin ini göz çukurların
ölü kedi kokusu çiçeklerinden yayılan
saksıda solucan sarmaşıklar
jiletlenmiş damarları zift boşalan
çirkinliğin takıntısızlığı
kaldırım çizgilerinde
yalancı orgazm çılgınlıkları
hedefini şaşırılmış
döllenen yatak yastıkları
can çekişir sırt üstü
haydi!
bir daha
bir daha...

kaossevişmek

akına düştü gözlerim
huzur göllerinde hafif bir taş gibi
içime batıyorum sivrilterek tarihi
iki ayak üstüne kalkıyor sevgilerim
dalları çıplaklığa buduyorum
yaprağından kayan suyun zevkiyle
başkalaşıyor kaba sesim
beynime afyon taşıyor karıncalar
fısıltısında rüzgar esiyor boşluğumun
göz kapaklarım mayhoş
bir rüyayı öpüyor
kışın kirpiklerini dökerek
güneşi açıyor bulutlar
sahnede bir sandalye
zeusun düşüncelerini taşıyan
kıskanç bir jiletin kestiği gökten
kanını topluyor pandora
memelerinden yıldızlar damlıyor
huzur örtüsünü yırtıyor 'kosmos'un
yörüngemin raks vakti
bir bir gezegenlerime bindiriyorum
düşlerimi

(...)

Üstüne doğru kapanan bir dünya bu
Ücra köşelerden kendine doğru yürüyorsun
Bir şeylerin bitişi başlangıcıyken
O yaşamak istiyor seninle
Sokakta gölgeni gezdiriyorsun sen

Tüm savaşlardan yara almış bir ruh bu
Ellerini kaybederken kalemini sivriktiyorsun
Ölüme artık gülerken
O yaşamak istiyor sende
Gözlerinde geceyi taşıyorsun sen

sayıklama

hecelenmiş hıçkırık
sağlıklı aksırık
imrenirim
boynuma asılı hafif baş ağrısı
bulanık sevdalara düşerim

helezon dokunuşlar parmak uçlarında
olmazlarında düşlerinin rakedelim
şışeyi devirmiş uykusuz haplar
haydi kalk!
ağlarını örmeden gece
asfalta rimel çekelim...

deniz tutmak

başka sözler zihnimde kağıttan gemi
başka gözler parmak uçlarına tutunmuş ilahi
kalemimde sallanır
deniz tutarım
dönme
duvarlara karışırım

kirpiklerinde toprak kokusu var
çocuksu ürkekliğinde
kamaşırım
dönme
sert ahlak oyunlarında kırılır sözlerim
perde perde nefesine gerilirim
etimden taşar ten
kaçak bıçaklar aratır yara izlerim

dönme
sakinliğinde alacalı bekleyiş
karanlıklarında açan
izinsiz geceyim
saçların erguvan

kurtulus son durak`tan, bay sungur`a müptela rüya

sonrası mutsuzluk
önceden gitmeliyim
sabah ezanı okundu okunacak
çöp arabasına görünmemeliyim

arka bahçesinde rüyaların
çağımın plastikleşen kafatasıyım
ilaç şişelerinin izinsiz çardağında
sentetik özlemlerden erik toplarım

sonrası mutsuzluk
önceden gitmeliyim
çöp arabası beni götürmez
görünmemeliyim

dilim elektriğe susamış
bu şehre gizli yıldırımlar düşerim
şehir kana susamış
cezaevime kelepçesiz girerim

sonrası yok
hemen gitmeliyim
çöp arabası devrildi
görünmemeliyim

çıralı`dan olimpos`a, yanan tüm taşlara

İbrahim gibi (Halilü Allah);

Dışarıyı görmek içeride olduğunu hatırlatacağından, camlara zaman-üstü şekiller çizdi nefesi. Düşlerinin haritasına ayna tutmak istiyordu yüzü. Çirkin-güzel, akıllı-aptal, sağlıklı-hasta vb. tüm ikilikleri yaşadığından taraf tutamayan ruhunu bedeninden özgürleştirecek araçlara ihtiyaç duyuyordu. Bir ses; başkasının duyamayacağı, bir manzara; başkasının göremeyeceği, bir ten; başkasının dokunamayacağı... Derisini zar zor üstünde tutan kemiklerinin ağrısını hissetmemek için çizilmemiş şekiller arıyordu. Buğu, parmak uçlarını çağırıyordu. Gözlerini yatağına düşürdü. Likyalı bir gemi!
Parola: Batı akdeniz...

Uyandığında bulamadı kendini. Doğa kendini ebeliyordu, Oyunun dışında kaldığını farketmişti hemen. Issız bir koya sürülüyordu. Yağmurun temizlediği gökten yüzünü düşürüyordu bulutlar. Lacivert, yeşile bırakıyordu aydınlığını. Gözlerinin renginin değiştiğini hissediyordu dalgaları adımlarken. Diz hizasında kum fırtınası, diz hizasında su sesi, diz hizasında evrenin merkezi... Daha fazla yürümeye karar verdi. Gökkuşağı koyunu taçlandırıyor. Savaş gemilerine hazırlıksız bir güzelliği; ganimeti sahihsiz. Likyalılar mağaralarına taşınıyordu. Sahile ağaçtan sütunlar dikeydi uykusu. Terk edilmiş tapınaklarında biçimsiz hayvan sesleri... Atlantis bilincinin üstüne çıkıyordu.

Duaları sessiz bir kelimeydi. Güneşin ay dansına tanıklık eden bir ışık hüznü, saçlarından evrene dağılıyordu. Ölüm yolunda, yastıklara kelepçeli yürüyüşünü izliyordu. Gözlerinde tevhit bıçaklarını gördü sevgilinin. Teni toprağa çekiliyordu gezgin. Bulutların döktüğü nar taneleri, yolunu taçlandırıyor. Cennet, hilekar bir suçun gölgesinde çiçeğini açıyordu. Hazzını örten huzur ülkesi kulaklarına yolu fısıldıyordu: "Gel! Gel!"

Senin suretin bakmadan görmektir!

Senin sözlerin duymadan işitmektir!

Senin adın konuşmadan söylemektir!

Dudaklarına O'nun selamını üflemiş melekler. Kurban ettikçe dişlerim güzelliğini, şarap tadı deliyor düşlerimi. Tevhit bıçaklarının yırtmadığı peçesine niyaz ediyorum. Ellerim dizime çöktü. Bir tufan koptu iblisin kervanına görünmeden. Nemrut'un yılan dili uzanamadı kulaklarıma. Duydum ilahi doğumu. Melekler göz çukuruna düşürdü kanatlarını. Kirpikleri; 'halilüllah!' Kendi yolunu bulacak cevap örülüyor sofrasında; 'bismillah!'

Bana bir seyler söyle!

-Taşların sesi, Dalgaların sesi, Yağmurun sesi,Bulutların sesi, Evrenin sesi, Senin sesin...

Bana bir şeyler söyle!

-Parmak uçlarında ay ışığı...

Peygamberini arayan çarmıh geçiyor önümden total. Kadehim dolu oysa benim! Farketmiyor.

Kulaklarımda tesbih çekiliyor; öyleyse kalk lazarus!

Kumsalın gelgit vakti. Lacivert çakıl taşlarını diriltiyor. Havlumun üstünde denize doğru taşınıyorsun.

Şöleni başladı iblisin

Küfrüm odundu od oldu

Ehli-beyt sazım oldu

Gidişin gelişin oldu

Suç ile kesilince kolum, taşında göz-yaşı görünmez oldu.

İbrahim! ateşin içinde yüzen ben miyim ?

Derim, ay ışığında derin

Sesim im!

'Halilüllah!' Düşmanın mı ibadetim?

İlahi bir suçun damgasını taşıyan kanatlarım ağır! Gitmek istediğiniz yerden o yer adına geldim. Yolun tarifini günahlarınıza işledim. Pusulanız içe doğru olsun. Ben dosdoğru dışardan geldim. Çıplakken duyduğunuz ürperti rüzgarım oldu. Şüphe sizde emanet bendeydi. Bendeki 'gibi' içinizde gizli BİRdi. Arif olun! Açılıyor hakikat perdesi. Kendine geldiğinde göz yaşında bir çığlık duydu. İstemeden oldu, iblisi rüyalarına boğdu. Bilinç-dışı bir göl, altından şelaleler akıyor boğazından. Penceresi açıldı nefsin! Nefesini nefesine koydu. önü, arkası sağı, solu; Silindi yolu.
Sabrına şaşırıyorum duvarların.

...

Je suis la plaie et le couteau
Et la victime et le bourreau

...

dayı;

Bir tuvalette içi su dolu bir leğen, iğne, kaşık, ateş, kamyş, on dokuz yaşım; biraz kadınsız, aynada sivilcelerini tarıyor jön bakışlarım. Biraz zengin; havuz, jakuzi, dört kat. Çelimsiz bir vücut, kapılar ardında kemiklerini sayıyor. Tavan arası, çatı katı... örümceklerini ayıklarken dost beyinler; bir telefon konuşması! Cenaze arabasına bindirmişim oyuncak dünyamı. Yolda damarları delik kurbağalar görüyor ağlayışlarım. Kaçınıcı katta bu tuvalet? Kim bu sarıldığım? Teyzemin yaşlandığını hissediyorum ilk kez. Rüyamda devrim yapıyor ruslar. Heralde şaşırıns diye tüm dünya bütün bu olanlar. Çeşitli ilaçlar beyaz çarşaf ve pijamalar arasına saklanmış. Ağıtlar derinleşiyor sessizliğin içinde. Şiddet tellerimi yakalamaya çalışıyor müzisyen kulak, ama kesik... Kaniyorum etten. Tünelde bir oda. Odanın içinde kirliliğini temizliğine karıştırmış insanlar. İnsanlar 3+1. Her biri, bir diğerinin emlakçısı. Her biri kiralık, her biri satıcı, her birinin ismi dost! Kayıtsızım. Ben hala kendimin kiracısıyım. Ne kovuldum ne de yurtdışından akrabalarım geldi henüz. Abbasğa'ya taşınıyor saçlarım. Kesiliyor 18 yaşım. Kafası güzel bir ev. Çapraz bakıyor insanlarına hep. Güvenliğini güvensizliğine akıtmış insanlar. Aynanın karşısında bir surat. Donuk bir ifade. Bir güvenlik şirketinde işini kaybetmemek için traş ediliyor sakalını. Aynanın çaprazında bir surat. Kaşları dudak gibi açılıp kapanıyor. Bir kahkahadır almış başını gidiyor. Makas tırtıklı bölgeden dışarı çıkıyor. Yoldan çıkmışların yolu bu. Yer altında felsefe zigzag yollardan yapıyor. Kan akmadan olmuyor. Parktan kişneme sesleri... Kayıtsızım, oyuncaklarımı sırtına bindiriyorum cenaze arabasının.

dede;

Yatağa çivilenmiş bir hırıltı karanlık odadan kulaklarımı gıcırdatan. Resme olan becerisini ay ışığından beşiginde unutmuş van gogh gibi hissediyorum kendimi. Şefkat ve saygının sığ repliklerini seyreden şiddet tellerim yüzümde dürüstlüğün raylarını kuruyor. Çenemin bir matkapla delinir gibi oluşturduğu helezon mavisi desenlerin gözlerimin çevresinde mora çaldığını, alınma doğru kızıl çizgilerin bulutsuz bir gökyüzünde belirgin bir faça gibi kendini kazıdığını hissediyorum. Kafatasımdan belirli belirsiz ok gibi fırlayan nükleer düşüncelerimin döktüğü saçlarım, dünya denilen çerçeveden dışarı süzülüyor. Yeni bir kuş icat ediliyor uzayda. Savaş sonrası beynimde oluşan mutasyonlara bağlıyorum sebebini. Estetize edilmiş deliliğin kendini kağıtlardan yırttığı yeni bir kaos ortamına yuvarlanıyor dünya. Yanımda uzanıp az önce öldürdüğü insanların rahatlığıyla rüyalara dalmış masumiyetin dudaklarımda bıraktığı kirli izi temizlemek için son kez çağırıyorum cinnnet trenimi. Hangi duş, hangi sıcak su, hangi kesik bilek, hangi tecavüz oyunu rahatlatır askerkeklüğümü bilemiyorum. Kulaklarım kemiklerimi kanatırcasına kaşınıyor. Tünelden kan revan içinde bir sazı sürüklüyor polis. Şiddet tellerim yüzümde dürüstlüğün raylarını kuruyor.

kadıköy; ata, ekranda bir savaş oyununda kelepçeli çağrışımlar

bir kılçık gibi göğse takılan iskelet bedenden çıkmak ister. kedilerin yırtılan gözlerinde ıslık sesi. sonunda huzuruna erecek dünya. çelişkilerle işlemeli göktaşları yaldızlı bakışında. şürsüz bedenlerin şair olmaya yazgılı yaşamlarının solunum yollarında bir gıcırta. kendime geçiyorum. ifadenin arka bahçelerinde kelepçe sesleri. mahkumiyet gölgelerde silinir. içini sahtekarlığıyla doldurur ışık. yaşlının güzelinde başlar hayat. üç damla kana düşer ciğer. intihar eder bir balık. çırpınışlarına eşlik eden ritim elini tutar kovasının. gözyaşı en fazla atlara yakışır. sadist değilsen beynini dağıtır işaret parmağın. bir hemşirenin solgun yüzünde kırışır tezcan. sabrın işkence metodlarına maruz kalır acı. yarasından sürgün edilmiş bir bıçak gibi... pencerede şalını düşürmüş kadın kokusu. arkasından rüyalarına dalar tacizkar burnun. polenlerin durdurduğu kış göğe gerilir bulut bulut. yaşam koyulaşır. sistir karnındaki. ağrısı midene vurur. bir seraptır deniz. yüzün balçığa bulanır. kulaçların çarmıhındır. çivileri nefesine çakılır.

her gün bayram

yakalarını üstümüze ilikliyor bu şehir
kin dizelerini dudaklarıma büküyor
nefessiz kalıyorum
on iki yaşımı çıkıyor yasaklı merdivenler
sokaklarıma bileklerimi düşüyorum
-göç- eki alıyor ismim
ekmek bıçağıyla rüyalarımı bölüyorum
taştan yonttuğum ellerimde
ayna niyetine haritası
doğduğum dilin
saçlarım yangınına taranıyor
kayıp köylerimin
dağlarda tırnaklarını bırakıp
beni koynuna alan parmakların
çizgilerinde uzuyor hayatım
dua niyetine annemin göz kapaklarına sarılırım
zamansız şefkatten sürgün bir perde gibi açılırım
dekoru gerçek mermilerdir sahnemin
kalbime on üç kez babam isabet eder
ve yeşil küreden bir zırhın içindedir seyirciler
meclise serilen kırmızı çocukluğun üstünde
beyaz bir çocuk görürüm
yirmi üç yapay mermi kullanır
yasa-dışı iniltierim
nisan ayını asimile ederim
denizi doğar
uğuru ölürüm
hazal'ı çiriş'in kökünde kanlı bir bıçakta görürüm

mizgin ve rozerinle
sek sek oynayan üniformalar
boynuma taşınır
terli çarşafarım akşamları
düş tasmalarım takılır
asimile olurum
saçlarım özgürlüğe taranır

...)

Beyaz bir yükselişsin
Kollarımda
Tanrıyı geçerek
Hiçliğin esintisine kavuşturuyorum
Fazlalığını ruhumun
Su alıyorum mermerden bulutların altında
Gözlerinden okuyorum tensiz kaderimi
Çıglıklarımınla bölüyorum evreni
Gürültüme çekiliyor evcimen kuşlar
Göçmen binalar
Kanatlı koyunlar
Zamanı kurban ediyor
Donuk bir alev!
Şiddetin şimşeklerinden köprü kuruyorum
Üstünden ademi yuvarlıyorum
Yüz üstü bir cinayetle başlatıyorum hayatı
Parmak uçlarında döndürüyorum dünyayı
Tanrı üstü belalara bulaşıyorum
Aşk!
Sırtıma dönüyor on beş yaşımın hançeri
Elaya bulanık göllerinde
Boğuyorum küstah kelimelerimi
Gözlerimi oyuyorum
Görülmedik bir hayalle
Kulaklarımı kesiyorum
Duyulmadık bir ezgiyle
Hiçliğin esintisine kavuşuyorum
Sessiz

besiktas`ta bir “öykü”

-öyküden hediye-

dudaklarının fısıltısı
uyarır kulaklarını
yüzünde dalgın bir kedi
penceresine bir kuş konsa...
basit bir ‘öykü’dür hayat
öğrenmesi an meselesi
önceden bilir
yine de izin vermez patileri
oyunlaşır sonu takibi
gülümseyişine ruj sürer
haz bir adım uzağına düşer
sabır-sabırsız
fırtınalarında yalnız
ilaç şişelerine sığmayan bir uğultu
mor tahtalarla açılır yelkeni
huzurunu geçer
bulutlara dağılır saçları
arada kalırsın hep
yağmur mu kar mı ?

fulya kırbaçlanan

Donuk bir resim
Kapatılmış coşku
Yitirmenin kırbaçlarıyla
Şekil verdiği tedirgin izlerin
Her çılgılığının çarptığı
İki boyutlu aşklar sahneler buğulu gözlerin
Rüyalarında hep yeniden ayaklanır katil bakışlar
Susadığın çatlaktan
Tebessümüne bürünüp hortlar
Kurmaca sözler dökülür hiçliğine
Hep aynı yaşta
Hep aynı gözyaşları
Bıraksana artık!
Derinlerde çağlar güzellik
Teninde beyaz bir yalnızlık.

beşiktaş merdivenler benekli geceler

Yağmur yağmaya başladı
-Benek benek-
asfaltlar büyüyor önünde
sırılsıklam başkası
zamanın yok!
Gözlerin gözyaşından hızlı

Koş!
Merdivenden çıkmaya başladı
-benek benek-
suskunluk büyüyor gözünde
etekleri başkası
yıkıntılar arasında şarabın
ay-ışığı ellerinden hızlı

Yırt!
Sayfanı göğe yapıştırdı
-benek benek-
ebru dökülüyor üstüne
avucun başkası
bahara gri, sana parçalı bulutlu siyah
kalanlar gidenlerden daha hızlı

Sus!
Rüyaların konuşmaya başladı
aydınlık kaçıyor gecelerine
Dur!
Unuttun mu zincirlerini;

Sen militan vazgeçişleri dünyanın
Duvara atılan çentikleri
yağmalyorsun
Yastığın kuş derisi!
Af beklemiyorsun
Anıların petrol değil
Gece mavisi
Hala umut ediyorsun
Artık ifşa et zihnini
Aşk sana
-yalnız-
özgür hapisane defteri

**galata önder, kahvaltı, onursal
afiyet olsun**

yalanlarla bilenen dil
gündüz çukurlarında konaklayan
korkulu gece yuvarlandı damarlarımdan
tıkanmaya yazgılı
çıkma vaktin gudubet düş
kara çan bulutları
ay ışığı kilisesinde
ismini çalıyor yeniden
dürüstlüğü aydınlık ellerin kırık
beyoğlu artık kocaman bir mezarlık
kitle olmuş cenaze törenleri
göz yaşlarım asit yağmuru sinsi
siyah olurum
eriririm
onura hasret bir eskiciyim
bedenim matem giysileri

beşiktaş sahil dumanlı yolculuk

pustur
oltasında lodos
ölüm çekilir ellerine
kovayı ıskalar bir balık
bankta aşk dizeleri suskun
kızıl dumanlar
narkotik burunlar
buluttan sütunlar
vururum güzelliğinin kıyısına
sigarama çekilir yolculuklar
tırnakları uzun bir deniz
akıp gider altımdan
ben dururum
başka bir dünya
biner kafama
deh deh!

galata teras, gizem poi çeviriyor

...

Hayal miydi o yoksa gerçek mi
Fazlasıyla bir şehir miydi yoksa
Gözleri gece mavisi
Galatadan Sarayburnu'na
Doğru uzanıyor kirpikleri
Yanımda yeşil bir kadın
Tersine intihar nefesi
Kollarında ateş geziniyor
Yaşlanmaktan bahsederken
Her doğan bebek
Yunusların terketmediğini söylüyor
Gölgesi...

Hayal miydi o yoksa gerçek mi
Fazlasıyla bugün müydü yoksa
İnce bir ipe gerili
Beşiktaştan Kuzguncuk'a
Doğru cambaz bir aşk gezintisi
Arkamda kırmızı bir kadın
Boynumda çekingen ruj lekesi
Denizde bir ay dolanıyor
Eskiden bahsederken
Ölüm taklidi gençliğim
Kaldırımlara yakamoz vurduğunu söylüyor
Gözleri...

Hayal miydi o yoksa gerçek mi
Fazlasıyla sarhoş muydu yoksa
Dudağıma mühürlünen şişesi
Beyoğlu'ndan beyoğlu'ndan içeri
Doğru kaçırıyor sessizliği
Karşımda bordo bir kadın
Kıralık sevdalılardan alabora gemileri
Göğsüme göçebe bir liman demirliyor
Erkeklikten bahsederken
Jilet yutmuş dilim
Zamanı durdurduğunu söylüyor
Elleri

yazmaya dair

Kanatlarında uçurumlarım
Gagasında esrik mektuplarım

Beyaz bir tepe araniyor
-gece-

omzunu sıyırdı bulutlar
-kuşku-
şehvet tellerime
-doğru-
yoldan
çıktım çıkacağım

bulunmadık ülkelerde
kambur kalacağım

hadım edildiğimi dilimden
saklayamayacağım

mumyalanmış memelerden
-eksik –
kalınca
morarır dudak
küçükten başlar şaraba merak

Kanatlarında uçurumlarım
Gagasında esrik mektuplarım

Beyaz bir tepe araniyor
-gece-

kan revan
dışında
içinde bir sızı getirir

gölgesinden firari
izsiz adımları
-içeri-
çat kapı mahkum gelir

merhamete açılır kan-tasım
yüzüne renk
dilime yük gelir

yıldızlar görünür

kanatlarında uçurumlarım
gagasında esrik mektuplarım

Beyaz bir tepe araniyor
-gece-

ellerim çağrı
okurum
çizgilerim ezbere dua
dokunurum

içimde ay tozları birikir
dudaklarıma not düşerim

sabahın rujunu
geceye
sürerim

beyaz bir tepedir kanatlarım
uçurumlarımı gagalarım
-gece-

günaymaz adımlar

Bıçağına yetiştirilen bir dana gözü gibi
Kan tarlası sevinçlere uyanıyorum
Boynuna tutturulmuş ipin yağında
Cellat kokusuyla boğularak
Bilincini kaybediyorum başımın
Geçtiğim kalabalıkları unutup
Kesiliyorum buz-ağına yakalanarak
Başsız bedenimi yastık kılıflarına dikiyorum
Kurban derimle örterek sevgilinin üstünü
Tüylerimden tavana geriyorum
Duvarlarıma yansıyan o beyaz düşü
Yalnız çıkılan bir merdiven bu
Kürek mahkumu adımlarımı dayadığım
Varılacak yeri belli bir yolculuk bu
Koşuşlarına nefesimi bıraktığım
Odalarında gölgelendiğim mumdan evinde yangın
Donuyorum uyku saatinde şaşkın
Donuyor özgürlüğü titreyen gözyaşım
Çıktığım merdivenden bayramı iniyorsun
Eteklerinden şeker dökülüyorsun
Avucuna doğamın
Sütü fazla kanı yoktu buranın
Damarlarım çıkmaz göç sokakları
Kestir-meden gidiyorum ama ben
Tüm yollarımı...
Gözlerin kamaşarak uyan beni gülümser
Ayak bileğinden tutuk bir bebek ağlaması gibi
Doğ beni çekimsen

Bahar karşılamasında çiçeklenerek
Akarsularından ak kanımı temizler
Ayak izlerinde silip
-silinerek ayaklarımı-
Habersiz ver dünyaya yaşadığımı!

saklambaç

soru işaretlerinin gezintisi iskelet odalarda
boyası gelmiş geçmiş sayıklamalarının
ellerim yağmurla yıkanmış lacivert sokak boşluklarında
avcı oltaların ucunda çocuk kalmış gözleri
koca bir okyanustur küçük bedeni
kıyısına adalar vurur
yakamoz düşer kovasına
hep bir eksiklik kalır
kadındır içinde erkeksi düşler büyütür
düşük tehlikesi tedirgin gözlerindedir oysa
adaya gidemez takma bacakları
plastik bir topa çevrilir mahalle
ben erkenden tepetaklak olup
yuvarlanırım bilmediğim bir dünyaya
onun dizleri kanar
anlatamaz büyükler sofrasında
yine buluşalım isterim
oyuncak kılıçlar keser başımı
küçük bir ağaçtır
yaprakları hep sonbahar
yaldızlı örtülerin özlemiyle üşür
ismi göçtür
içimde kağıttan gemiler
alabora olur göz yaşlarımda

anlatamam büyükler sofrasında
mısınası düşer oltamın
gönlüm dinlenmek ister
o 'küçük ağaç gölgesi'nde
sadece birlikte üşümeyi arar
rüyadır
dilsizliğimdir
sıdar sıdar sıdar

cambaz düşler

her balkon gündüz fakiri evlere açılan bir sahnedir
çamaşır iplerine gerilmiş düşlerinin üzerinde
cambaz bilgiler gezinir
perdelere çekilir uyanık gözbebeklerin
gölgelerinde sinsî bir dürbün
rüyaların gözlenir
pencere gıcırtsıdır kalp ritmin
bahar; boşluklarına tırnaklarını geçirir
bükülür kiremit rengi demirler
asılırsın kendinden habersiz
camlarda beyaz etekler
bedensiz bir hükme gerilir
türünü öldüren ihtiyar coşku
bastonuyla boyası dökülmüş
orkestrasını yönetir
eğilip intiharına düşersin
polisiye gözlerin taradığı gölgede
asfalta eğilimli sevgiler yeşertirsin
boynuna mor mandallar tutunur

sürgün

yaldızlı gurbet ayakkabısı
çamuruyla düşlerimi parlatır
fosforlu eteklere sarılırım
bedenini arayan korkulu özlem
bekaretime kapaklanır
gözlerimde otostop rüyalar
dudaklarıma kıvrılır
memleketler içinde memleket aldatırım
annemin mendilinde silinir sakallarım
on beş yaşımda kalır aynalar

ıskalanmış ömür

Gölgesi yorganı
Geçmiři fay hattı
Düşlerinden geçer, kırılır
Derli-toplu yolları edepsiz
İskambil kağıtlarından sığınakları
Kaderine yıkılır
Üşütür zihin-kavali
Kınından çıkartılan dudakları
Enkaz altı güneştir
Ciğerlerini çözer damla damla
Öksürüğü önceden ulaşır
Aşk-bahçelerine
Kuru dallarla çevrelenir
Hasta yatağı
Kemirgen seraplarıdır soru işaretleri
Karşılıksız bir oyunun sonudur
Yalnızlığı
Korkulu bir andır
Manasını şaşırır kalabalıkları
Katline küçülür bedeni
Valesinden tahta yapar
Sörfe başlar rüzgar
Deliliğın kürek sesleridir
Yolcululuğuna toprak kusar
Cemaat deliklerine savrulur
Sıçanlar taşır tabutunu
Allâhü Ekber...

kendine gelmek, sana gelmek

Gözbebeklerine çökmüş sonbahar yaprakları
Issız mesafeler sayıklıyor yurtsuz rüzgarlarında unutuşların
damarlarından yemyeşil bir deniz savuruyor
kemiklerimle gargara yaptığım köpüklü geçmişim
sessiz bir kayık dalgaların fısıltısında kollarıma kürek çeken
kavuşmanın bedeli parçalanmış mor güller saçlarında
tutam tutam yaz dökülüyorum teninde sarhoş
yalpalayan düşlerin alacasında yürüyorum renk değiştirerek
yürüyorum donuklaşan silüetine inat ederek
beynine giden her kıvrımında karıncalanarak
sözlerini yutkunuyorum içine çektiğin korku dumanlarıyla savaşarak
işgal altında sevda bahçelerin
bağıra çağıra
süslü püslü giyenerek
kaba saba
geliyorum işte
merhametsiz çağımın cesetlerinde yüzülerek

hasta/alık

yağmurunu yitirmiş bulutların gri gezintisi göz
aynaları kana bulayan ciğer
sivilcesinden akan bulanık sularla yıkanmış yüz
dudakları sigara dumanında kaybolmuş söz
saçları denizi hasretine çeken yosundan misina
gediğinden çıkar öz
yeniden sayıklar
kahkahasına takılır çilekeş çığlık
tabutunu sararır tırnaktan elleri
kollarını uyuşur kor alevden zihni
ağaçtan bedenine kalbini kazır aşık
aşınılığın tensel oyuklarıdır heykeltraş çıkıntıları
kuralsız, asılsız parke taşlarında
yasaklı sevişmeler soluk soluğa
tavanda amuda kalkar bir kara fatma
sırtında hastaneye taşınırsın

onursal'ı taklit etmeye çalışırken kırmızı karartmalar

dalgalarınla boğduğun terkedilmiş şehrin
göndere çekilmiş zorunlu göç bayrağı
intiharın laciverde düşen gölgesinde koyu yeşil özlemler
gözlerim gece kraliçesinin nedimleri
dudaklarımda yarım kalmış ilahiler itaatkar
kaderini çizen ışık saçması gölgeler
algı kulelerimde uçuşmakta
kamburu çıkmış kekeme düşler
nefesi kesilmiş aykırı zamanlarda
ayakları sürçüyor kırmızının...
teşhir meraklısı toplumun aydınlattığı rüyalarda
yaka paça içeri atılan sevişmeler
sen benim asker kaçağı sevdalarım
elmas madenlerinin gece bekçileri mi peşime saldığın ?

dilinde fidyeye cümleler tükürüklü korumalarının
asit yağmurlarının erittiği görkemli yapılar yollarım
daha kaç ezgi çalınır bu şehirden cevapsız
haydarpaşa garında dikiğim martılardır gelinliğin
perde perde havalanır uykusuz gözlerinde
yıldız giyinmiş bir tülüdür yolculuklarım

kaç ışık yıldır gribe yakalanmış kalbinden sürgünüm
yarılmış topraktır adıma kiralanmış yorganım
zararı yok üşümeye alışkınım

saçlarını süren kısır sevdaların gösterişinde
sessizliğin yankılanan gürültüsü biriktirdiğim
kavuşamamanın hüznünde şeytanlaşmış eller
söktüğü kalplerle yeni İstanbullar diker
seri cinayetler oldum soğukluğunda yokluğunun
gece olup gölgeler öldürdüm telaşsız
şimdi-lik sorular ektim zehirli
gülüşün gözyaşları
mimiklerim sinirli
beynimde vurulur durur
atar vurur
temizliğini kanla yapan sevdalar tek kişilik kalmaya mahkumdur

onursal`a; onursal`ı taklit etmeye çalışarak omuzlarımda atlas

yara izlerimden diktığım yırtılmış cehennem
acı biçimlerimin ismini çağırıyor kilisemin kapısında
çöl rüzgarına bulanık eski bir sorgu kabuk bağlamış
mutluluk, yolumdan zigzaglar çiziyor
ertelenmiş kavuşmaların gizli öznesi
okşuyor ensemden beynime giden tüyleri
sönmüş yıldızlar vücut ısımı takipte
gözlerim güzelliğinin façalarıyla
kesik zamansızlıklar içinde
manzarasında mesafenin seyre-banılmışım
yarısı güneş yarısı diken denizin
sırtıma saplanan kum tanelerinde ruh değiştiren inadım
yangın üflüyor atlas nefesim
mahremiyet biçimleyen giysilerinde
konaklayan itirazının kalp ritimleriyim
teninden süzülen ay ışığı renginde tuzdur dilimde geceleyen
martıların yumuşak karnı gözlerimi çitleyen
söyle intihar gelinliği ruhumun;
hangi şölenler ıslatır hades'in büyümlü ırmaklarını
özgürlük çağrısı mıdır utangaç çıplaklığının
yakamoz parıltıları
çitlerimden atlayan ufuk çizgisi ölüm
adım adım sararan gölgede
pusuda yatan soğukluktur
siyahında sorgulandığım ay-ışığısın
kabaran toprağın haberciliğinde hortlak düşlerim

keyifsiz kahkahalarında sinir uçlarımın
denizine çekiliyor kördüğüm
çözülüyorum dostlarımın nefesinde
uzaktan gelen dimdik bir selam oluyorum eteklerinde
al beni ruhumun uğultulu şöleni
çöllerinde geçirdiğim güneş ışıklarına gerilmiş seyyahların
ağzında gevelenen bir türkü olmak değil
özgürlük kovalamacalarıyla yitip giderek içinde
yaşam sulamak istiyorum
ahlaksızlığa mahkum düşlere

çıralı akşam sefası

ikiye katlanmış dünya
kaplumbağa rengi
hamal kamburumda
sinek vızıltısı umut
kanatlanmış ölü etimde
uzandım çıkarmak için aynasını
bakakaldım yüzüme
kaldırımda ay tutulması
gölgelerim dehşetli meçhul
tanımadık taşlar yağıyor gözlerime
tarifsiz kokular içtim anda benzer
akşam sefası şarap şişelerimde
dağlarda kristal gözlerin
kabuklarını kırıyor korkulu bilinmezliklerimin

boğaz'da sürgün	7
deadline	8
...(yerçekimsiz)	9
bir gece/gölgesinde	10
son	11
sektörel yalnızlık	13
aşkın gıyotın hali	14
çürük şiir	17
nice yıllara	18
yarım ay	20
pera'da aşk	22
yasaklı kitap	23
ıslak!	26
aşk 123... dağınık parçalar	27
ölü şair esrimesi	29
tekleşen çiftleşmeler	30
kaossevişmek	31
(...)	32
sayıklama	33
deniz tutmak	34
kurtuluş son durak`tan, bay sungur`a müptela rüya	35
çıralı`dan olimpos`a, yanan tüm taşlara	36
Dayı;	39
Dede;	40
kadıköy; ata, ekranda bir savaş oyununda kelepçeli çağrışımlar	41
her gün bayram	42
...)	44
beşiktaş`ta bir “öykü”	45
fulya kırbaçlanan	46
beşiktaş merdivenler benekli geceler	47
galata önder, kahvaltı, onursal afiyet olsun	49
beşiktaş sahil dumanlı yolculuk	50
galata teras, gizem poi çeviriyor...	51
yazmaya dair	53
günaymaz adımlar	56
saklambaç	58
cambaz düşler	60
sürgün	61
ıskalanmış ömür	62
kendine gelmek, sana gelmek	63
hasta/alık	64
onursal'ı taklit etmeye çalışırken kırmızı karartmalar	65
onursal`a; onursal`ı taklit etmeye çalışarak omuzlarımda atlas	67
çıralı akşam sefası	69

